

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 20. októbra 2011 *

Vo veci C-123/10,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Oberster Gerichtshof (Rakúsko) z 9. februára 2010 a doručený Súdnemu dvoru 8. marca 2010, ktorý súvisí s konaním:

Waltraud Brachner

proti

Pensionsversicherungsanstalt,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory J.-C. Bonichot, sudcovia A. Prechal (spravodajkyňa), K. Schiemann, L. Bay Larsen a E. Jarašiūnas,

generálna advokátka: V. Trstenjak,
tajomník: K. Malaček, referent,

* Jazyk konania: nemčina.

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 13. apríla 2011,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- rakúska vláda, v zastúpení: G. Hesse, splnomocnený zástupca,
- Írsko, v zastúpení: D. O'Hagan a N. Travers, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: V. Kreuzschitz a M. van Beek, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 16. júna 2011,

vyhlásil tento

Rozsudok

- ¹ Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 4 ods. 1 smernice Rady 79/7/EHS z 19. decembra 1978 o postupnom vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach súvisiacich so sociálnym zabezpečením (Ú. v. ES L 6, 1979, s. 24; Mim. vyd. 05/001, s. 215).

- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi W. Brachnerovou a Pensionsversicherungsanstalt (inštitúcia dôchodkového poistenia) a jeho predmetom je zvýšenie starobného dôchodku, ktoré sa jej priznalo na základe valorizácie dôchodkov stanovenej na rok 2008.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Článok 1 smernice 79/7 stanovuje:

„Účelom tejto smernice je postupné vykonávanie zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach súvisiacich so sociálnym zabezpečením, ďalej len ‚zásada rovnakého zaobchádzania‘, v oblasti sociálneho zabezpečenia a v ďalších súčasťiach sociálnej ochrany uvedených v článku 3.“

- 4 Článok 3 ods. 1 uvedenej smernice znie:

„Táto smernica sa vzťahuje na:

- a) zákonné systémy, ktoré poskytujú ochranu pred týmito rizikami:

...

— staroba,

...

b) sociálnu pomoc, pokiaľ je jej cieľom doplniť alebo nahradiť systémy uvedené pod písmenom a).“

5 Podľa článku 4 ods. 1 tejto smernice:

„Zásadou rovnakého zaobchádzania sa rozumie, že neexistuje žiadna priama či nepriama diskriminácia z dôvodu pohlavia, najmä s odvolaním sa na manželský alebo rodinný stav, predovšetkým pokiaľ ide o:

...

— výpočet dávok vrátane ich zvýšenia s ohľadom na manžela/manželku a závislé osoby, a podmienky určujúce trvanie a zachovanie nároku na dávky.“

Vnútroštátne právo

6 § 108 ods. 5 všeobecného zákona o sociálnom poistení (Allgemeines Sozialversicherungsgesetz) z 9. septembra 1955 (BGBl. 189/1955) v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej (ďalej len „ASVG“), stanovuje:

„Valorizačný koeficient: Spolkový minister sociálneho zabezpečenia, generácií a ochrany spotrebiteľov je každoročne povinný stanoviť nariadením valorizačný

koeficient (§ 108f) na nasledujúci kalendárny rok, a to najneskôr do 30. novembra daného roka. Nariadenie sa predloží na schválenie spolkovvej vláde. Ak nie je určené inak, valorizačný koeficient sa použije na zvýšenie dôchodkov a penzií, ako aj pevne stanovených súm dávok v oblasti sociálneho zabezpečenia závislých od výkonu.“

7 § 108f ASVG znie takto:

„1. Spolkový minister sociálneho zabezpečenia, generácií a ochrany spotrebiteľov stanoví na každý kalendárny rok valorizačný koeficient, pričom sa zohľadní referenčná hodnota podľa § 108e ods. 9 bodu 1.

2. Referenčná hodnota sa stanoví tak, aby bolo zvýšenie dôchodkov v dôsledku valorizácie v súlade s referenčnou hodnotou zvýšených spotrebiteľských cien podľa odseku 3. Referenčná hodnota sa zaokrúhli na tri desatinné miesta.

3. Zvýšenie spotrebiteľských cien sa vypočíta na základe priemerného zvýšenia počas dvanástich kalendárnych mesiacov do júla toho roka, ktorý predchádza roku valorizácie, pričom sa uplatní index spotrebiteľských cien roku 2000 alebo iný index, ktorý ho nahradí...“

8 Podľa § 108h ods. 1 ASVG:

„S účinnosťou od 1. januára každého roka sa

- a) všetky dôchodky z dôchodkového poistenia, pre ktoré rozhodný deň... je pred 1. januárom tohto roka

...

vynásobia valorizačným koeficientom....“

- 9 Spolkový minister sociálnych vecí a ochrany spotrebiteľov rozhodnutím stanovil valorizačný koeficient na rok 2008 vo výške 1,017 pre dôchodky vyplácané podľa ASVG (BGBl. II, 337/2007).
- 10 § 634 ods. 10 ASVG v znení spolkového zákona, ktorým sa vykonáva zosúladenie právnych predpisov s dohodou uzatvorenou podľa článku 15a spolkového ústavného zákona o organizácii a financovaní zdravotníctva v rokoch 2008 – 2013 (Bundesgesetz zur Anpassung von Rechtsvorschriften an die Vereinbarung gemäß Art. 15a B-VG über die Organisation und Finanzierung des Gesundheitswesens für die Jahre 2008 bis 2013, BGBl. I, 101/2007, ďalej len „pozmeňujúci zákon z roku 2007“), upravuje mimoriadne zvýšenie dôchodkov v roku 2008 v dôsledku dohody uzatvorenej s Österreichischer Seniorenrat (Rakúska rada dôchodcov).
- 11 Podľa uvedeného ustanovenia:

„Na rozdiel od § 108h ods. 1 prvej vety sa v kalendárnom roku 2008 všetky dôchodky, ktoré sú vyššie ako 746,99 eura mesačne, nevynásobia valorizačným koeficientom, ale sa zvýšia nasledujúcim spôsobom: ak je suma dôchodku mesačne

1. od 746,99 eura do 1 050 eur, dôchodok sa zvýši o 21 eur;
2. od 1 050 eur do 1 700 eur, vynásobí sa koeficientom 1,020;
3. od 1 700 eur do 2 161,50 eura, zvýši sa o percentuálnu sadzbu, ktorá medzi uvedenými hodnotami lineárne klesá z 2,0 % na 1,7 %;
4. viac ako 2 161,50 eura, zvýši sa o 36,75 eura.“

¹² Osoby s bydliskom na rakúskom území, ktorých starobný alebo pozostalostný dôchodok je z dôvodu nedostatočne dlhej doby poistenia alebo nízkeho vymeriavacieho základu taký nízky, že už nedosahuje sumu životného minima, majú v zásade nárok na vyrovnávací príspevok, pokiaľ ich príjmy, ktoré sa zohľadňujú, nepresiahnu sadzbu stanovenú na priznanie tohto príspevku.

¹³ § 292 ods. 2 ASVG v tejto súvislosti stanovuje, že na účely posúdenia, či so zreteľom na túto sadzbu má dôchodca nárok na vyrovnávací príspevok, treba zohľadniť celkový čistý príjem manželského partnera žijúceho v spoločnej domácnosti.

¹⁴ Pokiaľ hrubý dôchodok a iné čisté príjmy osoby a jej manželského partnera žijúceho v spoločnej domácnosti sú nižšie ako sadzba vyrovnávacieho príspevku, má táto osoba nárok na príspevok vo výške rozdielu medzi ich celkovými príjmami a touto sadzbou.

- 15 § 293 ASVG v znení pozmeňujúceho zákona z roku 2007 stanovuje mimoriadne zvýšenie sadzby vyrovnávacieho príspevku z 726 eur na 747 eur pre osamelých dôchodcov a z 1 091,14 eura na 1 120 eur pre manželov žijúcich v spoločnej domácnosti.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 16 W. Brachner, narodená 8. júna 1947, poberá podľa ASVG od Pensionsversicherungsanstalt starobný dôchodok, ktorého suma dosahovala v roku 2007 výšku 368,16 eura hrubého mesačne. Nemá nárok na vyrovnávací príspevok, pretože jej manžel poberá mesačný dôchodok vo výške 1 340,33 eura čistého, ktorý po pripočítaní vlastných príjmov presahuje sumu stanovenú sadzbou uvedeného príspevku.
- 17 Rozhodnutím z 8. mája 2008 určila Pensionsversicherungsanstalt dôchodok W. Brachnerovej od 1. januára 2008 vo výške 374,42 eura hrubého mesačne pri uplatnení valorizačného koeficientu 1,017 stanoveného na rok 2008, čo znamená zvýšenie jej dôchodku o 1,7%.
- 18 W. Brachner podala na Landesgericht Linz (Krajinský súd v Linzi) proti tomuto rozhodnutiu žalobu, ktorou sa domáhala vyplácania dôchodku vo výške 389,16 eura hrubého mesačne od 1. januára 2008, teda zvýšenie o 21 eur podľa § 634 ods. 10 ASVG v znení pozmeňujúceho zákona z roku 2007, stanovené pre dôchodky, ktorých výška je od 746,99 eura do 1 050 eur.

- 19 Na podporu svojej žaloby uvádza, že valorizácia dôchodkov uskutočnená na rok 2008 je v rozpore so zásadou rovnosti zaobchádzania a porušuje ústavnú záruku na ochranu práva na vlastníctvo a predstavuje nepriamu diskrimináciu žien v rozpore s článkom 4 smernice 79/7.
- 20 Rozsudkom z 8. júla 2008 Landesgericht Linz vyhovel žalobe podanej W. Brachnerovou s odôvodnením, že valorizácia dôchodkov stanovená na rok 2008 predstavuje neprípustnú nepriamu diskrimináciu žien.
- 21 Tento rozsudok bol pozmenený rozsudkom Oberlandesgericht Linz (Krajinský súd v Linzi) z 13. augusta 2008, ktorý rozhodoval ako odvolací súd vo veciach pracovného a sociálneho práva. W. Brachner podala teda opravný prostriedok „Revision“ na Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd).
- 22 Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd) rozhodnutím z 24. septembra 2009 zamietol návrhy, medzi ktorými bol aj návrh podaný Oberster Gerichtshof vo veci týkajúcej sa W. Brachnerovej, s cieľom dosiahnuť zrušenie ustanovení ASVG o valorizácii dôchodkov na rok 2008 v rozsahu, v akom pozmeňujúci zákon z roku 2007 vyhradil mimoriadne zvýšenie v tomto roku len pre dôchodky, ktoré boli vyššie ako 749,99 eura. Tieto návrhy boli založené na ústavnom práve a vychádzali z porušenia zásady rovnosti a práva na vlastníctvo.
- 23 Keďže Verfassungsgerichtshof zamietol uvedené návrhy, Oberster Gerichtshof *ex offo* pokračoval v konaní o opravnom prostriedku „Revision“ vo veci samej.

- 24 Vnútroštátny súd uvádza, že prebiehajúce konanie má rozhodnúť o otázke, ktorá je naďalej medzi účastníkmi konania sporná, teda či valorizácia dôchodkov stanovená rakúskym zákonodarcom na rok 2008 porušuje článok 4 smernice 79/7 z dôvodu nepriamej diskriminácie žien.
- 25 V tejto súvislosti Oberster Gerichtshof po prvé konštatuje, že účastníci konania sa nezhodujú v otázke, či systém ročnej valorizácie dôchodkov, o ktorý ide vo veci samej, patrí do pôsobnosti článku 4 ods. 1 smernice 79/7, a najmä či spadá pod pojem „výpočet dávok“ uvedený v tomto ustanovení.
- 26 Uvedený vnútroštátny súd sa po druhé domnieva, pokiaľ ide o nepriamu diskrimináciu, ktorej bola vystavená W. Brachner, že valorizácia dôchodkov vykonaná na rok 2008 predstavuje nerovnosť zaobchádzania s dotknutými dôchodcami, keďže dôchodky nižšie ako sadzba vyrovnávacieho príspevku boli zvýšené iba o 1,7 %, zatiaľ čo dôchodky vo výške od 747 eur do 2 160 eur sa zvyšovali viac.
- 27 Treba teda preskúmať, či táto nerovnosť zaobchádzania predstavuje znevýhodnenie dotýkajúce sa žien vo výrazne vyššej miere ako mužov.
- 28 Vnútroštátny súd v tejto súvislosti odkazuje na zistenia uvedené nižšie, ktoré vyplývajú zo štatistických údajov za december 2007 o osobách patriacich do pôsobnosti ASVG:
- 1 325 762 osôb, z toho 614 293 mužov a 711 469 žien, poberá dôchodok z vlastnej zárobkovej činnosti,

- 562463 osôb, z toho 408910 žien a 153553 mužov, poberá dôchodok mesačne vo výške 750 eur alebo menej (ďalej len „minimálny dôchodok“), teda 57 % žien a 25 % mužov na dôchodku.
- 29 Podľa vnútroštátneho súdu z toho vyplýva, že percentuálny pomer žien znevýhodnených valorizáciou dôchodkov na rok 2008 je približne 2,3-krát vyšší ako mužov.
- 30 Oberster Gerichtshof po tretie uvádza, že Pensionsversicherungsanstalt tvrdila, že táto nerovnosť zaobchádzania je objektívne odôvodnená predovšetkým tým, že ženy platia príspevky na poistenie kratšiu dobu ako muži, keďže odchádzajú do dôchodku skôr ako muži, ďalej skutočnosťou, že ženy poberajú dôchodok dlhšie ako muži z dôvodu, že ich očakávaná dĺžka života je v priemere vyššia ako mužov, a napokon zvýšením sadzby vyrovnávacieho príspevok na rok 2008 o 21 eur mesačne pre osamelých dôchodcov a približne o 29 eur mesačne pre dôchodcov žijúcich v spoločnej domácnosti s inou osobou.
- 31 V tejto súvislosti sa vnútroštátny súd predovšetkým domnieva, že odôvodnenie založené na kratšej dobe prispievania žien treba zamietnuť, pretože účelom predmetnej ročnej valorizácie je zachovanie kúpnej sily poberateľov dôchodkov indexáciou sumy ich dôchodku podľa vývoja spotrebiteľských cien a táto valorizácia teda nie je súčasťou dávky, ktorej suma závisí od príspevkov a doby ich odvádzania.
- 32 Oberster Gerichtshof zastáva názor, že ani skutočnosť, že ženy poberajú dôchodok v priemere dlhšie z dôvodu vyššej očakávanej dĺžky života v porovnaní s mužmi, nemôže odôvodniť predmetný rozdiel v zaobchádzaní, keďže ide o faktor priamo založený na pohlaví, ktorý so zreteľom na judikatúru Súdneho dvora nemožno na

základe jeho povahy zohľadniť (rozsudok zo 14. decembra 1995, Nolte, C-317/93, Zb. s. I-4625, bod 28).

- 33 Napokon, pokiaľ ide o odôvodnenie založené na zvýšení sadzby vyrovnávacieho príspevku, vnútroštátny súd uvádza, že zo štatistických údajov vyplýva, že 136 771 osôb, z toho 64 166 mužov a 72 605 žien, dostalo k ich starobnému dôchodku vyrovnávací príspevok.
- 34 Pokiaľ ide osoby patriace do pôsobnosti ASVG, vnútroštátny súd zastáva názor, že počet žien, ktoré nedostávajú vyrovnávací príspevok, a teda nemajú prospech zo zvýšenia sadzby tohto príspevku stanoveného v rámci valorizácie dôchodkov na rok 2008, je značne vyšší v porovnaní s mužmi, keďže minimálny dôchodok poberá 57 % žien dôchodkýň, zatiaľ čo v prípade mužov dôchodcov je to len 25 %.
- 35 Oberster Gerichtshof sa okrem toho domnieva, že započítanie príjmov manželského partnera na určenie nároku na vyrovnávací príspevok sa síce môže javiť ako odôvodnené, keďže táto dávka je určená na zabezpečenie životného minima (rozsudok z 19. novembra 1992, Molenbroek, C-226/91, Zb. s. I-5943), ale nevyplýva z toho, že také započítanie je odôvodnené aj v rámci opatrení ročnej valorizácie dôchodkov.
- 36 Podľa vnútroštátneho súdu je totiž cieľom ročnej valorizácie dôchodkov v podstate zachovanie kúpnej sily dôchodkov, a teda má úplne odlišný cieľ, než je cieľ vyrovnávacieho príspevku.

37 Vnútroštátny súd zastáva názor, že vzhľadom na tieto skutočnosti vzniká otázka, či zvýšenie sadzby vyrovnávacieho príspevku môže odôvodniť menšie zvýšenie, ako je zvýšenie stanovené valorizáciou na rok 2008 pre minimálne dôchodky, a skutočnosť, že značne vyšší počet žien ako mužov je znevýhodnený, keď v súlade s pravidlami týkajúcimi sa tohto vyrovnávacieho príspevku sa iné príjmy poberateľa dôchodku a jeho manželského partnera žijúceho s ním v spoločnej domácnosti zohľadňujú výlučne v prípade minimálnych dôchodkov, zatiaľ čo poberatelia vyšších dôchodkov dostávajú väčšie zvýšenie bez toho, aby sa započítavali ich iné príjmy alebo príjmy ich manželského partnera.

38 Za týchto podmienok Oberster Gerichtshof rozhodol prerušiť konanie a podal na Súdny dvor návrh na začatie prejudiciálneho konania o týchto otázkach:

„1. Má sa článok 4 smernice [79/7] vykladať v tom zmysle, že sa zákaz diskriminácie stanovený v odseku 1 tohto ustanovenia vzťahuje aj na systém ročnej valorizácie dôchodkov, ktorý je stanovený právnou úpravou povinného dôchodkového poistenia?

2. V prípade, že sa na prvú prejudiciálnu otázku odpovie kladne, má sa článok 4 smernice [79/7] vykladať v tom zmysle, že mu odporuje vnútroštátne ustanovenie o ročnej valorizácii dôchodkov, podľa ktorého je pre určitú skupinu poberateľov minimálneho dôchodku stanovené potenciálne menšie zvýšenie než pre iných poberateľov dôchodku, pokiaľ sa táto nevýhodná úprava vzťahuje na 25 % mužov, ale až na 57 % žien, ktoré poberajú dôchodok, pričom to nie je objektívne odôvodnené?

3. V prípade, že sa na druhú prejudiciálnu otázku odpovie kladne, môže byť znevýhodnenie žien pri ročnom zvyšovaní ich dôchodku odôvodnené skorším vekom, od ktorého sa im poskytuje dôchodok a/alebo dlhším obdobím poberania dôchodku u žien a/alebo tým, že sadzba pre minimálny príjem stanovený právnymi predpismi o sociálnom zabezpečení (sadzba vyrovnávacieho príspevku) bola neprimerane zvýšená, keď ustanovenia o poskytnutí minimálneho príjmu stanoveného právnymi predpismi o sociálnom zabezpečení (vyrovnávací príspevok) stanovujú započítanie iných vlastných príjmov poberateľa dôchodku ako aj príjmov jeho manželského partnera, ktorý s ním žije v spoločnej domácnosti, zatiaľ čo u ostatných poberateľov dôchodku dochádza k zvýšeniu dôchodkov bez započítania iných vlastných príjmov poberateľa dôchodku alebo príjmov jeho manželského partnera?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- ³⁹ Svojou prvou otázkou chce vnútroštátny súd v podstate zistiť, či článok 3 ods. 1 smernice 79/7 sa má vykladať v tom zmysle, či taký systém ročnej valorizácie dôchodkov, aký je vo veci samej, patrí do pôsobnosti tejto smernice, takže ustanovenie týkajúce sa tohto systému podliehajú zákazom diskriminácie stanovenému v článku 4 ods. 1 uvedenej smernice.
- ⁴⁰ Z ustálenej judikatúry vyplýva, že na to, aby dávka patrila do pôsobnosti smernice 79/7, musí byť celkovo alebo čiastočne súčasťou zákonného systému ochrany pred jedným z rizík uvedených v článku 3 ods. 1 tejto smernice, alebo predstavovať formu sociálnej pomoci s rovnakým cieľom a priamo a skutočne súvisieť s ochranou pred

jedným z týchto rizík (pozri najmä rozsudok zo 16. decembra 1999, Taylor, C-382/98, Zb. s. I-8955, bod 14 a citovanú judikatúru).

- 41 Pretože je nesporné, že dávka dotknutá vo veci samej je súčasťou zákonného systému – keďže ju stanovuje zákon, teda ustanovenia ASVG, ktoré sa týkajú systému valorizácie dôchodkov na rok 2008 – zostáva preskúmať, či táto dávka priamo a skutočne súvisí s ochranou pred akýmkoľvek z rizík uvedeným v článku 3 ods. 1 smernice 79/7.
- 42 V tejto súvislosti treba konštatovať, že dôchodok vyplácaný na základe ASVG, aký poberá W. Brachner, predstavuje dávku, ktorá je priamo a skutočne spojená s jedným z uvedených rizík, a to s rizikom súvisiacim so starobou.
- 43 To platí aj pre systém ročnej valorizácie takého dôchodku, ako je dôchodok vo veci samej.
- 44 Tak ako samotný dôchodok, aj jeho neskoršia valorizácia je určená na ochranu osôb, ktoré dosiahli zákonný dôchodkový vek, pred rizikom staroby tým, že zaručuje, aby tieto osoby mali potrebné prostriedky najmä so zreteľom na ich potreby ako dôchodcov.
- 45 Ako uvádza vnútroštátny súd, systém valorizácie, aký je vo veci samej, je určený na zachovanie kúpnej sily dôchodkov indexáciou sumy dôchodku podľa vývoja spotrebitelských cien.

- 46 Okrem toho so zreteľom na účel systému valorizácie dotknutého vo veci samej, ako ho uvádza vnútroštátny súd, spočívajúci v zachovaní kúpnej sily dôchodku vzhľadom na vývoj spotrebiteľských cien, nemožno sa domnievať, že ide o systém, ktorý za určitých podmienok zabezpečuje osobám s príjmami nižšími ako určitá suma definovaná zákonom osobitnú dávku určenú na to, aby sa im umožnilo uspokojiť ich potreby, a o ktorom Súdny dvor rozhodol, že sa naň nevzťahuje článok 3 ods. 1 písm. a) smernice 79/7 (rozsudok zo 16. júla 1992, Jackson a Cresswell, C-63/91 a C-64/91, Zb. s. I-4737, bod 17).
- 47 Mimoriadne zvýšenie stanovené systémom valorizácie dotknutého vo veci samej sa totiž priznáva aj v prípade, keď dôchodcovia nemajú finančné alebo materiálne ťažkosti. Navyše sa tento systém valorizácie vzťahuje iba na osoby, ktoré dosiahli zákonný dôchodkový vek, takže priznanie zvýšenia z tohto dôvodu je podmienené tým, že nastane riziko staroby (pozri analogicky rozsudok Taylor, už citovaný, body 23 až 25).
- 48 Uvedený systém valorizácie sa teda líši od iných systémov, ktoré sa týkali úprav priznaných z dôvodu, že nastalo jedno z rizík uvedených v článku 3 ods. 1 smernice 79/7, a ktoré Súdny dvor posudzoval a o nich rozhodol, že táto okolnosť sama osebe nepostačuje na to, aby základná dávka, ktorej sa tieto úpravy týkajú a ktorá sa nevzťahuje na také riziko, patrila do pôsobnosti smernice 79/7 (pozri v tomto zmysle rozsudok Jackson a Cresswell, už citovaný, bod 19).
- 49 V predjednávanej veci nejde ani o systém charakterizovaný okolnosťou, že zákon stanoví sumu teoretických potrieb dotknutých osôb, ktorá slúži ako základ na stanovenie dávky bez ohľadu na všetky úvahy týkajúce sa naplnenia jedného z rizík uvedených v článku 3 ods. 1 smernice 79/7, teda systém, o ktorom Súdny dvor rozhodol, že

v žiadnom prípade nepatrí do pôsobnosti tejto smernice (rozsudok Jackson a Cresswell, už citovaný, bod 20).

- 50 Okrem toho so zreteľom na účel systému valorizácie dotknutého vo veci samej, sa neskoršia zmena sumy dôchodkov, ktorú stanoví, môže považovať za patriacu do „výpočtu dávky“ v zmysle článku 4 ods. 1 smernice 79/7.
- 51 Opačný výklad, podľa ktorého sa zákaz stanovený v článku 4 ods. 1 tejto smernice vzťahuje iba na prvotný výpočet dávky, ktorá patrí do pôsobnosti smernice 79/7, pretože sa týka jedného z rizík uvedených v jej článku 3 ods. 1, nemožno prijať.
- 52 Ako uviedla generálna advokátka v bode 59 svojich návrhov, taký reštriktívny výklad, ktorý by bez zjavného odôvodnenia obsahoval uznanie závažnej právnej medzery v rozsahu zákazu diskriminácie žien, by bol v rozpore s účelom smernice 79/7, ktorý spočíva v zabezpečení, ako uvádza jej prvé odôvodnenie, postupného vykonávania zásady rovnakého zaobchádzania vo veciach súvisiacich so sociálnym zabezpečením, ktorej zásadný význam Súdny dvor opakovane zdôraznil (pozri najmä rozsudok z 18. novembra 2010, Kleist, C-356/09, Zb. s. I-11939, bod 39 a citovanú judikatúru), ako aj s potrebným účinkom tejto smernice.
- 53 Vzhľadom na vyššie uvedené treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 3 ods. 1 smernice 79/7 sa má vykladať v tom zmysle, že systém ročnej valorizácie dôchodkov, ako je systém dotknutý vo veci samej, patrí do pôsobnosti tejto smernice, a preto sa naň vzťahuje zákaz diskriminácie stanovený v článku 4 ods. 1 tejto smernice.

O druhej otázke

- 54 Svojou druhou otázkou chce vnútroštátny súd v podstate zistiť, či článok 4 ods. 1 smernice 79/7 sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje vnútroštátna právna úprava, ktorá vedie k tomu, že z mimoriadneho zvýšenia dôchodkov je vylúčená určitá skupina poberateľov minimálneho dôchodku, a ktorá pre túto skupinu stanovuje menšie zvýšenie než pre ostatných príjemcov dôchodku, čo vedie k väčšiemu znevýhodneniu žien ako mužov.
- 55 Na úvod treba konštatovať, že vnútroštátna právna úprava, aká je právna úprava vo veci samej, nepredstavuje priamu diskrimináciu, pretože sa uplatňuje bez rozdielu tak na pracovníkov mužského, ako aj ženského pohlavia. Je teda potrebné preskúmať, či uvedená právna úprava môže predstavovať nepriamu diskrimináciu.
- 56 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že ide o nepriamu diskrimináciu, keď pri uplatnení vnútroštátneho opatrenia, a to aj napriek jeho neutrálnej formulácii, dochádza v skutočnosti k znevýhodneniu omnoho väčšieho počtu žien ako mužov (pozri najmä rozsudok zo 16. júla 2009, Gómez-Limón Sánchez-Camacho, C-537/07, Zb. s. I-6525, bod 54 a citovanú judikatúru).
- 57 V tejto súvislosti podľa vnútroštátneho súdu z ustanovení systému valorizácie dôchodkov vo veci samej, konkrétne z § 634 ods. 10 ASVG v znení pozmeňujúceho zákona z roku 2007, vyplýva, že osoby ako W. Brachner, ktoré poberajú minimálny dôchodok, teda dôchodok vo výške pod úrovňou sadzby vyrovnávacieho príspevku, sú znevýhodnené, pretože sú vylúčené z mimoriadneho zvýšenia priznávaného osobám poberajúcim vyššie dôchodky, a že v zásade majú nárok len na menšie zvýšenie stanovené v § 108h ods. 1 ASVG, ktoré bolo na rok 2008 stanovené na 1,7 %.

- 58 Vzniká tak otázka, či sa toto znevýhodnenie skutočne dotýka značne väčšieho počtu žien ako mužov.
- 59 Na zodpovedanie tejto otázky je potrebné preskúmať, ako uviedol vnútroštátny súd, či kategóriu takto znevýhodnených dôchodcov tvorí značne väčší počet žien než mužov.
- 60 Prvá indícia poukazujúca na skutočnosť, že toto znevýhodnenie sa dotýka značne väčšieho počtu žien ako mužov, ktorej treba priznať dôležitú váhu a ktorá okrem toho predstavuje nevyhnutný prvok analýzy [pozri v rámci smernice Rady 76/207/EHS z 9. februára 1976 o vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami, pokiaľ ide o prístup k zamestnaniu, odbornej príprave a postupu v zamestnaní a o pracovné podmienky (Ú. v. ES L 39, s. 40; Mim. vyd. 05/001, s. 187), rozsudok z 9. februára 1999, Seymour-Smith a Perez, C-167/97, Zb. s. I-623, body 59 a 60], sa týka rozdielu medzi počtom žien poberajúcich minimálny dôchodok, vyjadreného v percentách v pomere k celkovému počtu žien poberajúcich dôchodok podľa ASVG, a percentuálnym pomerom mužov dôchodcov.
- 61 Podľa štatistických údajov predložených vnútroštátnym súdom tieto percentuálne pomery dosahujú výšku 57 % žien dôchodkýň a 25 % mužov dôchodcov.
- 62 Inými slovami, pokiaľ ide o osoby patriace do pôsobnosti ASVG, na mimoriadne zvýšenie dôchodkov malo nárok 75 % mužov dôchodcov, ale iba 43 % žien dôchodkýň.

- 63 Takýto rozdiel je dostatočne veľký na to, aby predstavoval dôležitú indíciu na vyvodenie záveru, ku ktorému však musí dospieť vnútroštátny súd, že vylúčenie minimálnych dôchodkov z mimoriadneho zvýšenia, ktoré stanovuje systém valorizácie vo veci samej, skutočne znevýhodňuje značne vyššie percento žien dôchodkýň ako mužov dôchodcov.
- 64 Za predpokladu, že vnútroštátny súd bude napokon vychádzať z týchto štatistických údajov, indície, ktoré z nich vyplývajú, nemožno vyvrátiť, ani keby sa v tejto analýze zohľadnilo aj mimoriadne zvýšenie sadzby vyrovnávacieho príspevku na rok 2008, taktiež stanovené pozmeňujúcim zákonom z roku 2007, na ktorý majú v zásade nárok dôchodcovia s minimálnym dôchodkom.
- 65 Porovnanie percentuálnych pomerov dôchodcov mužského a ženského pohlavia, ktorí poberajú minimálny dôchodok bez možnosti uplatniť si nárok na vyrovnávací príspevok najmä z dôvodu celkových príjmov domácnosti, ktoré sú vyššie ako sadzba stanovená na priznanie tohto príspevku, v pomere k celkovému počtu dôchodcov oboch pohlaví poberajúcich dôchodok podľa ASVG, totiž ukazuje, že podľa štatistických údajov predložených vnútroštátnym súdom ide o 47 % žien dôchodkýň a 14 % mužov dôchodcov.
- 66 Okrem toho z tých istých údajov vyplýva, že 82 % žien poberajúcich minimálny dôchodok nedostáva vyrovnávací príspevok najmä z dôvodu pravidla o započítaní všetkých príjmov, pričom v prípade mužov ide len o 58 % dôchodcov s minimálnym dôchodkom.
- 67 Tieto závery štatistickej povahy, pokiaľ ich vnútroštátny súd potvrdí, poukazujú na skutočnosť, že v prípade zohľadnenia mimoriadneho zvýšenia sadzby vyrovnávacieho príspevku na rok 2008, stanoveného pozmeňujúcim zákonom z roku 2007, rozdiel

zistený medzi percentuálnym pomerom žien dôchodkýň znevýhodnených z dôvodu vylúčenia minimálnych dôchodkov z mimoriadneho zvýšenia stanoveného týmto zákonom a pomerom mužov dôchodcov nebude nižší, ale naopak ešte väčší.

- 68 Preto je potrebné na druhú otázku odpovedať tak, že článok 4 ods. 1 smernice 79/7 sa má vykladať v tom zmysle, že vzhľadom na štatistické údaje predložené vnútroštátnemu súdu a z dôvodu neexistencie opačných argumentov je dôvodné, aby vnútroštátny súd považoval vnútroštátne ustanovenie, ktoré vedie k vylúčeniu značne vyššieho percentuálneho pomeru žien dôchodkýň ako mužov dôchodcov z mimoriadneho zvýšenia dôchodkov, za nezlučiteľné s článkom 4 ods. 1 smernice 79/7.

O tretej otázke

- 69 Treťou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či článok 4 ods. 1 smernice 79/7 sa má vykladať v tom zmysle, že pokiaľ by v rámci preskúmania, ktoré má vykonať na účely odpovede na druhú otázku, dospel k záveru, že v skutočnosti môže byť znevýhodnený značne vyšší percentuálny pomer žien dôchodkýň ako mužov dôchodcov z dôvodu vylúčenia minimálnych dôchodkov z mimoriadneho zvýšenia stanoveného systémom valorizácie dotknutým vo veci samej, toto znevýhodnenie môže byť odôvodnené skutočnosťou, že ženám, ktoré boli zárobkovo činné, vzniká nárok na dôchodok skôr, že svoj dôchodok poberajú dlhšie, alebo z dôvodu, že sadzba vyrovnávacieho príspevku bola tiež predmetom mimoriadneho zvýšenia na ten istý rok 2008.
- 70 V tejto súvislosti treba najprv pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora vnútroštátne opatrenie, ktoré predstavuje nepriamu diskrimináciu – pretože pri jeho uplatnení, napriek jeho neutrálnej formulácii, dochádza v skutočnosti k znevýhodneniu omnoho väčšieho počtu žien ako mužov – je v rozpore s článkom 4 ods. 1

smernice 79/7, pokiaľ nie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami, ktoré nesúvisia s diskrimináciou na základe pohlavia. Tak je to v prípade, keď zvolené prostriedky slúžia legitímnemu cieľu sociálnej politiky členského štátu, ktorého právna úprava sa posudzuje, sú vhodné a nevyhnutné na dosiahnutie sledovaného cieľa (pozri v tomto zmysle najmä rozsudok z 8. februára 1996, Laperre, C-8/94, Zb. s. I- 273, body 14 a citovanú judikatúru).

71 Okrem toho za vhodný na zaručenie stanoveného cieľa možno považovať iba taký faktor, ktorý skutočne zodpovedá úsiliu dosiahnuť uvedené ciele koherentným a systematickým spôsobom (pozri v tomto zmysle najmä rozsudok z 18. novembra 2010, Georgiev, C-250/09 a C-268/09, Zb. s. I-11869, bod 56 a citovanú judikatúru).

72 Ďalej z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že aj keď nakoniec prislúcha vnútroštátnemu súdu, ktorý je jediný príslušný na posúdenie skutkových okolností a na výklad vnútroštátnej právnej úpravy, aby určil, či a v akom rozsahu je predmetné právne ustanovenie odôvodnené takýmto objektívnym faktorom, Súdny dvor, ktorý má vnútroštátnemu súdu v rámci konania o prejudiciálnej otázke poskytnúť užitočnú odpoveď, má právomoc poskytnúť údaje vyplývajúce zo spisu vo veci samej, ako aj z písomných a ústnych pripomienok, ktoré mu boli predložené, aby umožnil vnútroštátnemu súdu rozhodnúť (pozri v tomto zmysle najmä rozsudok Seymour-Smith a Perez, už citovaný, body 67 a 68, ako aj citovanú judikatúru).

73 Napokon Súdny dvor opakovane rozhodol, že členské štáty pri výbere opatrení, ktoré sú vhodné na uskutočnenie cieľov ich sociálnej politiky a zamestnanosti, disponujú veľkou mierou voľnej úvahy (pozri najmä rozsudok Seymour-Smith a Perez, už citovaný, bod 74 a citovanú judikatúru).

- 74 Členskému štátu ako subjektu, ktorý vydal údajne diskriminačné pravidlo, však prislúcha, aby preukázal, že uvedené pravidlo zodpovedá legitímnemu cieľu jeho sociálnej politiky, že tento cieľ nesúvisí s nijakou diskrimináciou na základe pohlavia a že sa mohol odôvodnene domnievať, že zvolené prostriedky sú vhodné na dosiahnutie uvedeného cieľa (pozri v tomto zmysle najmä rozsudok Seymour-Smith a Perez, už citovaný, bod 77).
- 75 Preto je potrebné preskúmať, či vzhľadom na tieto zásady, ktoré vyplývajú z judikatúry, môže jeden z dôvodov uvádzaných pred vnútroštátnym súdom a prebratých do znenia tretej prejudiciálnej otázky, odôvodniť nepriamu diskrimináciu dotknutú vo veci samej, za predpokladu, že ich vnútroštátny súd prijme na záver preskúmania, ktoré mu prislúcha vykonať pri zohľadnení informácií poskytnutých Súdny dvorom v súvislosti s odpoveďou na druhú prejudiciálnu otázku.
- 76 Pokiaľ ide predovšetkým o odôvodnenie vychádzajúce z toho, že pracujúce ženy odchádzajú na dôchodok v skoršom veku, takže úroveň ich príspevkov je vo všeobecnosti nižšia ako u pracujúcich mužov, takáto skutočnosť týkajúca sa rovnováhy, ktorá musí existovať medzi vybranými príspevkami a vyplácanými dávkami v systéme sociálneho poistenia na základe príspevkov, je jedným z faktorov, ktoré vysvetľujú priemerne nižšiu sumu dôchodku, ktorý poberajú ženy.
- 77 Tento dôvod však v nijakom prípade nemôže odôvodniť vylúčenie žien poberajúcich minimálny dôchodok z mimoriadneho zvýšenia dôchodkov stanoveného systémom valorizácie dotknutého vo veci samej.
- 78 Ako vysvetľuje vnútroštátny súd, tento systém valorizácie totiž stanovuje úpravu dôchodkov s cieľom zachovať kúpnu silu dôchodkov so zreteľom na vývoj spotrebiteľských cien.

- 79 Je teda zjavné, že táto úprava nie je dávkou, ktorá predstavuje protihodnotu odvedených príspevkov. Preto sa nemožno na ňu odvolávať na odôvodnenie vylúčenia poberateľov minimálnych dôchodkov z valorizácie ich dôchodkov.
- 80 V dôsledku toho dôvod založený na okolnosti, že ženy vo všeobecnosti prispievali menej ako muži, nie je relevantný v rámci preskúmania prípadného odôvodnenia vylúčenia žien z valorizačného opatrenia, ako je opatrenie vo veci samej.
- 81 Ďalej je potrebné preskúmať dôvod vychádzajúci zo skutočnosti, že ženy, ktoré boli zárobkovo činné, poberajú dôchodok dlhšiu dobu z dôvodu priemerne vyššej očakávanej dĺžky života žien.
- 82 Tento dôvod, rovnako ako dôvod týkajúci sa nižšej úrovne príspevkov platených ženami, sa týka rovnováhy, ktorá v systéme sociálneho zabezpečenia na základe príspevkov musí existovať medzi príspevkami a dávkami pri stanovení sumy dávky.
- 83 Neexistuje však súvislosť medzi týmto dôvodom a vylúčením poberateľov minimálnych dôchodkov z mimoriadneho zvýšenia stanoveného systémom valorizácie vo veci samej.
- 84 Ako pripomenul vnútroštátny súd a ako je uvedené v bode 78 tohto rozsudku, cieľom uvedeného systému valorizácie je zaručiť, aby sa zachovala kúpna sila dôchodkov so zreteľom na vývoj spotrebiteľských cien.

- 85 Taký cieľ však nemá nič spoločné s cieľom, na ktorom je založené uvádzané odôvodnenie, totiž zabezpečiť finančnú rovnováhu medzi príspevkami a dávkami pri stanovení sumy dávok.
- 86 Vyššia priemerná očakávaná dĺžka života sa teda nemôže uvádzať ako dôvod, ktorým možno odôvodniť vylúčenie poberateľov minimálnych dôchodkov z mimoriadneho zvýšenia určeného na zabezpečenie kúpnej sily dôchodkov.
- 87 Na záver je potrebné preskúmať tretí dôvod zameraný na odôvodnenie vylúčenia minimálnych dôchodkov z mimoriadneho zvýšenia stanoveného na rok 2008 systémom valorizácie dotknutým vo veci samej, konkrétne § 634 ods. 10 ASVG v znení pozmeňujúceho zákona z roku 2007, teda z mimoriadneho zvýšenia sadzby vyrovnávacieho príspevku, ktorý sa v zásade poskytuje dôchodcom s minimálnym dôchodkom, stanoveného na rok 2008 tým istým pozmeňujúcim zákonom.
- 88 Na účely preskúmania oprávnenosti tohto odôvodnenia je podľa vnútroštátneho súdu potrebné vziať do úvahy skutočnosť, že toto mimoriadne zvýšenie vedie ku skutočnému zvýšeniu vyrovnávacieho príspevku iba v prípade, keď je splnená podmienka týkajúca sa započítania všetkých príjmov, teda že hrubá suma dôchodku zvýšená o iné čisté príjmy dôchodcu a jeho manželského partnera žijúcich v spoločnej domácnosti nemôže presiahnuť relevantnú výšku sadzby, zatiaľ čo na priznanie mimoriadneho zvýšenia pri vyšších dôchodkoch sa táto podmienka zohľadní iné príjmy nevzťahuje.
- 89 V tejto súvislosti, ako Súdny dvor už konštatoval, je vyrovnávací príspevok dávkou, ktorá má svojmu príjemcovi zabezpečiť životné minimum v prípade nedostatočného dôchodku (rozsudok z 29. apríla 2004, Skalka, C-160/02, Zb. s. I-5613, bod 26).

- 90 Uvedená dávka sleduje legitímny cieľ sociálnej politiky, ktorý nesúvisí s nijakou diskrimináciou na základe pohlavia (pozri v tomto zmysle, pokiaľ ide o zvýšenie minimálnej dávky sociálneho zabezpečenia, rozsudok z 11. júna 1987, Teuling, 30/85, Zb. s. 2497, body 15 až 17).
- 91 Z judikatúry Súdneho dvora ďalej vyplýva, že poskytnutie príjmu, ktorý sa rovná sociálnemu minimu, tvorí neoddeliteľnú súčasť sociálnej politiky členských štátov a že tieto štáty majú primeranú mieru voľnej úvahy, pokiaľ ide o povahu opatrení sociálnej ochrany a konkrétnych spôsobov na ich vykonanie (rozsudok Molenbroek, už citovaný, bod 15).
- 92 Súdny dvor okrem iného rozhodol, pokiaľ ide o vnútroštátne systémy obsahujúce minimálnu dávku sociálneho zabezpečenia, že zvýšenie takej dávky, hoci majú na ňu nárok väčšinou muži z dôvodu uplatnenia pravidiel vyžadujúcich zohľadnenie príjmov manželského partnera, možno vzhľadom na smernicu 79/7 v zásade odôvodniť (rozsudky Teuling, už citovaný, bod 17, a Molenbroek, už citovaný, body 16 a 17).
- 93 Rovnako vylúčenie z nároku na vyrovnávací príspevok vyplývajúce z uplatnenia pravidla započítania príjmov manželského partnera, aj keď postihuje prevažne ženy dôchodkyne, sa môže odôvodniť so zreteľom na cieľ, ktorým je zabezpečenie, aby dôchodok neklesol pod úroveň sociálneho minima.
- 94 Pritom však v rozsahu, v akom je mimoriadne zvýšenie sadzby vyrovnávacieho príspevku uvádzané na odôvodnenie vylúčenia poberateľov minimálnych dôchodkov z mimoriadneho zvýšenia stanoveného systémom valorizácie dotknutého vo veci samej, s tvrdením, že cieľom tohto zvýšenia bola kompenzácia účinkov tohto vylúčenia, musí byť také pravidlo o započítaní príjmov tiež odôvodnené s ohľadom na vlastný cieľ systému valorizácie.

- 95 To však nie je takýto prípad, keďže neexistuje súvislosť medzi týmto pravidlom o započítaní príjmov a vlastným cieľom uvedeného systému valorizácie, ktorým je, ako už bolo uvedené, zachovať kúpnu silu dôchodkov so zreteľom na vývoj spotrebiteľských cien.
- 96 Naopak z okolnosti, že poberateľ minimálneho dôchodku alebo jeho manželský partner disponuje inými príjmami, vôbec nevyplýva, že by suma tohto dôchodku, podobne ako vyššie dôchodky, nemohla byť mimoriadne zvýšená na zabezpečenie kúpnej sily týchto dôchodkov.
- 97 Na tvrdenie, podľa ktorého nie je potrebné priznať mimoriadne zvýšenie v prípadoch, keď poberatelia dôchodkov a ich manželskí partneri spoločne disponujú dostatočnými prostriedkami, aby sa nenachádzali pod úrovňou životného minima, sa nemožno odvolávať ako na objektívne odôvodnenie rozdielneho zaobchádzania medzi osobami poberajúcimi minimálny dôchodok a osobami, ktoré poberajú vyšší dôchodok, pretože poslední uvedení disponujú v zásade dostatočnými prostriedkami už z dôvodu výšky svojich dôchodkov (pozri analogicky rozsudok z 13. decembra 1989, Ruzius-Wilbrink, C-102/88, Zb. s. 4311, bod 16).
- 98 Vzhľadom na skutočnosť, že iba na poberateľov minimálnych dôchodkov sa vzťahuje podmienka týkajúca sa započítania príjmov na posúdenie ich prípadného nároku na vyrovnávací príspevok, ktorého zvýšenie môže neutralizovať účinky vylúčenia z valorizácie, ktorá sa vzťahuje na poberateľov ostatných dôchodkov, nemožno so zreteľom na judikatúru uvedenú v bodoch 70 až 74 tohto rozsudku usudzovať, že členský štát ako subjekt, ktorý prijal údajne diskriminujúce pravidlo, preukázal, že sa oprávnene mohol domnievať, že mimoriadne zvýšenie vyrovnávacieho príspevku uvádzané ako odôvodnenie na základe článku 4 ods. 1 smernice 79/7 skutočne zodpovedá úsiliu

dosiahnuť cieľ systému valorizácie dotknutého vo veci samej, ktorým je zachovanie kúpnej sily dôchodkov, a uskutočniť ho koherentným a systematickým spôsobom.

- 99 Tento záver okrem iného podporujú aj ďalšie skutočnosti.
- 100 Ako už bolo uvedené v bode 66 tohto rozsudku, zo štatistických údajov predložených vnútroštátnym súdom vyplýva, že 82 % žien poberajúcich minimálny dôchodok nedostáva vyrovnávací príspevok z dôvodu uplatnenia pravidla o započítaní všetkých príjmov, pričom v prípade mužov dôchodcov s minimálnym dôchodkom je to len 58 %.
- 101 Z toho vyplýva, že pre prevažnú väčšinu žien poberajúcich minimálny dôchodok zvýšenie sadzby vyrovnávacieho príspevku v skutočnosti nemôže neutralizovať účinky vylúčenia poberateľov minimálnych dôchodkov z mimoriadneho zvýšenia.
- 102 Tieto údaje naopak preukazujú, že keďže podstatne vyšší percentuálny pomer mužov s minimálnym dôchodkom dostáva vyrovnávací príspevok, môžu mať z mimoriadneho zvýšenia jeho sadzby výrazne väčší prospech muži, čím toto opatrenie ešte zhoršuje rozdiel v zaobchádzaní, ktorého obeťou sú ženy poberajúce minimálny dôchodok.
- 103 V tomto kontexte Súdny dvor rozhodol, že výnimky z ustanovení zákona môžu v určitých prípadoch narušiť jeho koherentnosť, najmä ak svojím rozsahom vedú k opačnému výsledku, ako je cieľ sledovaný uvedeným zákonom (rozsudky z 12. januára 2010, Petersen, C-341/08, Zb. s. I-47, bod 61, ako aj z 21. júla 2011, Fuchs a Köhler, C-159/10 a C-160/10, Zb. s. I-6919, bod 86).

- 104 Na tretiu otázku je preto potrebné odpovedať tak, že článok 4 ods. 1 smernice 79/7 sa má vykladať v tom zmysle, že pokiaľ by vnútroštátny súd v rámci preskúmania, ktoré má vykonať na zodpovedanie druhej otázky, dospel k záveru, že značne vyšší percentuálny pomer žien dôchodkýň ako mužov dôchodcov mohol byť v skutočnosti znevýhodnený z dôvodu vylúčenia minimálnych dôchodkov z mimoriadneho zvýšenia stanoveného systémom valorizácie dotknutého vo veci samej, toto znevýhodnenie nemožno odôvodniť skutočnosťou, že ženám, ktoré boli zárobkovo činné, vzniká nárok na dôchodok skôr, poberajú dôchodok dlhšie alebo že sadzba vyrovnávacieho príspevku bola na ten istý rok 2008 tiež mimoriadne zvýšená.

O trovách

- 105 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

- 1. Článok 3 ods. 1 smernice Rady 79/7/EHS z 19. decembra 1978 o postupnom vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach súvisiacich so sociálnym zabezpečením sa má vykladať v tom zmysle, že systém ročnej valorizácie dôchodkov, ako je systém dotknutý vo veci samej,**

patrí do pôsobnosti tejto smernice, a preto sa naň vzťahuje zákaz diskriminácie stanovený v článku 4 ods. 1 tejto smernice.

2. Článok 4 ods. 1 smernice 79/7 sa má vykladať v tom zmysle, že vzhľadom na štatistické údaje predložené vnútroštátnemu súdu a z dôvodu neexistencie opačných argumentov je dôvodné, aby vnútroštátny súd považoval vnútroštátne ustanovenie, ktoré vedie k vylúčeniu značne vyššieho percentuálneho pomeru žien dôchodkýň ako mužov dôchodcov z mimoriadneho zvýšenia dôchodkov, za nezlučiteľné s článkom 4 ods. 1 smernice 79/7.

3. Článok 4 ods. 1 smernice 79/7 sa má vykladať v tom zmysle, že pokiaľ by vnútroštátny súd v rámci preskúmania, ktoré má vykonať na zodpovedanie druhej otázky, dospel k záveru, že značne vyšší percentuálny pomer žien dôchodkýň ako mužov dôchodcov mohol byť v skutočnosti znevýhodnený z dôvodu vylúčenia minimálnych dôchodkov z mimoriadneho zvýšenia stanoveného systémom valorizácie dotknutého vo veci samej, toto znevýhodnenie nemožno odôvodniť skutočnosťou, že ženám, ktoré boli zárobkovo činné, vzniká nárok na dôchodok skôr, poberajú dôchodok dlhšie alebo že sadzba vyrovnávacieho príspevku bola na ten istý rok 2008 tiež mimoriadne zvýšená.

Podpisy